

MORMONIN KIRJA

1 LUKU

Ammaronin Mormonille uskoma, pyhä kaiverruksia koskeva tehtävä. Sotaa ja jumalattomuutta. Ne kolme nefiläistä opetuslasta lähtevät. Mormonia kehoitetaan olemaan saarnaamatta. Abinadin ja Samuel Laamanilaisen ennustukset toteutuvat.

1. Ja nyt minä, Mormon, teen muistiinpanot asioista, jotka olen sekä nähnyt että kuullut, ja annan niille nimeksi Mormonin kirja.
2. Ja niihin aikoihin, kun Ammaron katki aikakirjat Herran haltuun, hän tuli minun luokseni (ja minä olin silloin noin kymmenen vuoden ikäinen, ja minulle alettiin opettaa jotakin kansani opin mukaisesti), ja Ammaron sanoi minulle: Minä huomaan, että sinä olet vakaampi lapsi ja nopeälyinen;
3. sen tähden minä tahtoisin, että sinä ollessasi noin kahdenkymmenen neljän vuoden ikäinen muistaisit, mitä olet pannut tästä kansasta merkille; ja kun olet sen ikäinen, mene Antumin maahan, kukkulan luo, jonka nimi on Siim, ja sinne minä olen tallettanut Herran haltuun kaikki tätä kansaa koskevat pyhät kaiverrukset.
4. Ja katso, ota Nefin levyt itsellesi, ja muut jätä siihen paikkaan, missä ne ovat; ja kaiverra Nefin levyihin kaikki, mitä olet pannut merkille tästä kansasta.
5. Ja minä Mormon, joka olen Nefin jälkeläinen (ja minun isäni nimi oli Mormon), muistin, mitä Ammaron oli käsenyt minun tehdä.
6. Ja tapahtui, että kun minä olin yhdentoista vuoden ikäinen, niin minun isäni vei minut etelänpuoleiseen maahan, Sarahemlan maahan.
7. Koko maan pinta oli rakennusten peittämä, ja niin suuri oli kansan lukumäärä, että se oli melkein kuin meren hiekka.
8. Ja tapahtui tänä vuonna, että syttyi sota niiden nefiläisten välillä, jotka käsittivät nefiläiset, jaakobilaiset, joosefilaiset ja soramilaiset; ja tämä sota oli nefiläisten sekä laamanilaisten ja lemuellilaisten ja ismaelilaisten välillä.
9. Ja laamanilaisia, lemuellilaisia ja ismaelilaisia sanottiin laamanilaisiksi, ja ne kaksi osapuolta olivat nefiläiset ja laamanilaiset.
10. Ja tapahtui, että sota sai heidän keskuudessaan alkunsa Sarahemlan rajoilta, Siidonin vetten läheisyydestä.
11. Ja tapahtui, että nefiläiset olivat koonneet suuren miesjoukon, joka nousi yli kolmenkymmenen tuhannen. Ja tapahtui, että heillä oli tänä samana vuonna joukko taistelujia, joissa nefiläiset saivat voiton laamanilaisista, surmaten heitä paljon.
12. Ja tapahtui, että laamanilaiset luopuivat oikeestaan, ja rauha palasi maahan; ja rauha säilyi noin neljän vuoden ajan, niin ettei verenvuodatusta tapahtunut.
13. Mutta jumalattomuus vallitsi kaikkialla maassa niin että Herra otti pois rakkaat opetuslapsensa, ja ihmeteot ja terveeksitekemiset loppuivat kansan syntisyyden tähden.
14. Eikä tullut Herralta lahjoja, eikä Pyhä Henki laskeutunut kenenkään päälle heidän jumalattomuutensa ja epäuskonsa tähden.
15. Ja minun ollessani viidentoista vuoden ikäinen, ja koska olin mieleltäni jotensakin vakaampi, Herra ilmaisi itsensä minulle, ja minä sain maistaa ja opin tuntemaan Jeesuksen hyvyttä.
16. Ja minä yritin saarnata tälle kansalle, mutta minun suuni suljettiin ja minua kiellettiin saarnaamasta sille, sillä katso, se oli tietten tahtoen noussut vastustamaan Jumalaansa, ja opetuslapset, joita Herra rakasti, otettiin pois maasta kansan syntisyyden tähden.
17. Mutta minä jäin sen keskuuteen, mutta minun ei ollut lupa saarnata sille sen sydämen kovuuden tähden; ja sen sydämen kovuuden tähden maa oli sille kirottu.
18. Ja ne Gaadiantonin rosvoet, jotka olivat laamanilaisten keskuudessa, tekivät maan levottomaksi, niin että sen asukkaat alkoivat kätkeä aarteitansa maahan; ja ne alkoivat luisua heidän käsistensä, sillä Herra oli kironnut maan, niin etteivät ne pysyneet heillä eivätkä he saaneet niitä takaisin.
19. Ja tapahtui, että alkoi ilmaantua taikuutta, noituutta ja loitsimista ja pahan valta levisi kaikkialle maahan, niin että kaikki Abinadin ja myös Samuel Laamanilaisen sanat toteutuivat.

2 LUKU

Mormon johtaa nefiläisten sotajoukkoja. Lisää Gaadiantonin rosvoista. Sopimuksen nojalla pohjoisenpuoleinen maa annetaan nefiläisille ja etelän puoleinen maa laamanilaisille.

1. Ja tapahtui, että samana vuonna jälleen syttyi sota nefiläisten ja laamanilaisten välillä. Ja vaikka minä olinkin nuori, Nefin kansa valitsi minut johtajaksensa eli sotajoukkojensa johtajaksi.
2. Niin tapahtui, että minä kuudennellatoista ikävuodellani lähdin erään nefiläisen sotajoukon kärjessä laamanilaisia vastaan; kolmesataa kaksikymmentä kuusi vuotta oli siis mennyt.
3. Ja tapahtui, että laamanilaiset kolmantenasadantena kahdentenkymmenentenä seitsemäntenä vuonna hyökkäsivät kimppuumme suunnattoman suurella voimalla, niin että he säikähdyttivät minun sotajoukkoni; sen tähden ne eivät tahtoneet taistella, ja ne alkoivat perääntyä pohjoisia maita kohti.
4. Ja tapahtui, että me tulimme Angolan kaupunkiin, ja me otimme kaupungin haltuumme ja valmistauduimme puolustautumaan laamanilaisia vastaan. Ja tapahtui, että me vahvistimme kaupunkia kykymme mukaan, mutta huolimatta kaikista meidän linnoituksistamme laamanilaiset kävivät meidän kimppuumme ja karkoittivat meidät kaupungista.
5. Ja he karkoittivat meidät myös Daavidin maasta.
6. Ja me kuljimme eteenpäin ja tulimme Joosuan maahan, joka oli läntisillä alueilla merenrannikon lähellä.

7. Ja tapahtui, että me kokosimme väkemme niin nopeasti kuin oli mahdollista, että se olisi muodostanut yhden kokonaisuuden.
8. Mutta katso, maa oli täynnä rosvoja ja laamanilaisia ja huolimatta siitä suuresta hävityksestä, joka uhkasi kansaani, se ei tehnyt parannusta pahoista teoistansa; niin oli verta ja verilöylyä kaikkialla maassa sekä nefiläisten puolella että laamanilaisten puolella; ja täydellinen mullistus oli käynnissä kaikkialla maassa.
9. Ja laamanilaisilla oli kuningas ja hänen nimensä oli Aaron; ja hän hyökkäsi meitä vastaan neljäkymmenen neljän tuhannen miehen vahvuisella sotajoukolla. Ja katso, minä pidin häntä vastaan puoliani neljälläkymmenellä kahdella tuhannella. Ja tapahtui, että minä sotajoukkoineni saatoin hänet häviölle, niin että hän pakeni minua. Ja katso, kaikki tämä tapahtui, ja kolmesataa kolmekymmentä vuotta oli kulunut.
10. Ja tapahtui, että nefiläiset alkoivat katua syntisyytensä ja alkoivat huutaa, aivan kuten profeetta Samuel oli profetoinut, sillä katso, yksikään Ihminen ei tainnut pitää sitä, mikä oli hänen omaansa, niiden varkaiden, rosvojen ja murhamiesten ja sen noituuden ja taikuuden takia, niitä maassa oli.
11. Siten alkoi murhe ja valitus koko maassa kaiken tämän tähden ja erityisesti Nefin kansan keskuudessa.
12. Ja tapahtui, että kun minä, Mormon, näin sen valituksen ja murheen ja sen surun Herran edessä, minun sydämeni alkoi iloita rinnassani, koska minä tiesin Herran armahtavaisuuden ja pitkämielisyyden ja sen tähden ajattelin, että hän olisi sille armollinen, että siitä jälleen tulisi vanhurskas kansa.
13. Mutta katso, tämä minun iloni oli turha, sillä sen murehtiminen ei johtanut Jumalan hyvyyden aiheuttamaan parannukseen, vaan se oli pikemminkin kadotettujen murehtimista, koska Herra ei aina antanut sen nauttia onnesta synnissä.
14. Eikä se tullut Jeesuksen tykö särjetyin sydämin ja murtunein mielin, vaan se kirosi Jumalaa ja toivoi kuolevansa. Kuitenkin se taisteli miekalla henkensä puolesta.
15. Ja tapahtui, että minun murheeni jälleen palasi minuun, ja minä ymmärsin, että armon päivä oli siltä mennyt sekä ajallisesti että hengellisesti, sillä minä näin, kuinka sitä kaa-tui tuhansittain julkikapinassa Jumalaansa vastaan ja kasaantui kuin tunkioiksi maan pinnalle ja niin oli kulunut kolmesataa neljäkymmentä neljä vuotta.
16. Ja tapahtui, että nefiläiset alkoivat kolmantenasadantena neljäntenäkymmenentenä viidentenä vuonna paeta laamanilaisia ja heitä ajettiin takaa, kunnes he tulivat aina Jaasonin maahan saakka ennen kuin oli mahdollista saada heitä lopettamaan perääntymisensä.
17. Ja Jaasonin kaupunki taas oli lähellä sitä maata, minne Ammaron oli tallettanut aikakirjat Herran haltuun, jotteivät ne tuhoutuisi. Ja katso, minä olin mennyt Ammaronin sanan mukaisesti ja ottanut Nefin levyt ja kirjoitin muistiinpanot Ammaronin sanojen mukaisesti.
18. Ja Nefin levyille minä kirjoitin täydellisen kertomuksen kaikista pahoista teoista ja kauhistuksista, mutta näille levyille minä luovuin kirjoittamasta täydellistä kertomusta heidän pahoista teoistansa ja kauhistuksistansa, sillä katso, yhtämittäinen pahojen tekojen ja kauhistusten kuvien sarja on ollut minun silmäini nähtävänä siitä lähtien kun olen ollut kyllin suuri tarkkaamaan ihmisten teitä.
19. Ja voi minua heidän pahuutensa tähden, sillä murhe on täyttänyt minun sydämeni heidän pahuutensa tähden koko minun elinaikani, mutta minä tiedän, että minut korotetaan viimeisenä päivänä.
20. Ja tapahtui, että Nefin kansaa tänä vuonna jälleen ajettiin ja vainottiin. Ja tapahtui, että meitä ajettiin edelleen kunnes olimme tulleet pohjoiseen päin siihen maahan, jonka nimi on Seem.
21. Ja tapahtui, että me linnoitimme Seemin kaupungin ja keräsimme väkeä niin paljon kuin mahdollista, jotta mahdollisesti olisimme saaneet kansan varjelluksi tuholta.
22. Ja tapahtui, että kolmantenasadantena neljäntenäkymmenentenä kuudentena vuonna jälleen alettiin hyökätä kimppuumme.
23. Ja tapahtui, että minä puhuin miehilleni ja rohkaisin heitä erittäin tarmokkaasti pitämään urheasti puolensa laamanilaisia vastaan ja taistelemaan vaimojensa, lastensa, talojensa ja kotiensa puolesta.
24. Ja minun sanani herättivät heissä jonkin verran rohkeutta, niin etteivät he paenneet laamanilaisia, vaan pitivät urheasti puolensa heitä vastaan.
25. Ja tapahtui, että me taistelimme kolmenkymmenen tuhannen sotajoukolla viidenkymmenen tuhannen sotajoukkoa vastaan. Ja tapahtui, että me pidimme niin lujasti puolemme heitä vastaan, että he lähtivät meitä pakoon.
26. Ja tapahtui, että me heidän paettuansa ajoimme heitä sotajoukkoinemme takaa ja pakotimme heidät jälleen taistelemaan ja saatoimme heidät tappiolle; kuitenkin ei Herran väkevyys ollut meidän kanssamme; me olimme jätetyt oman voimamme varaan, niin ettei Herran henki asunut meissä; sen tähden me olimme tulleet heikoiksi kuten veljemme.
27. Ja minun sydämeni murehti tämän minun kansani suuren onnettomuuden tähden, heidän pahuutensa ja kauhistustensa tähden. Mutta me taistelimme laamanilaisia ja Gaadiantonin rosvoja vastaan, kunnes olimme vallanneet takaisin perintömaamme.
28. Ja kolmassadas neljäs kymmenes yhdeksäs vuosi oli mennyt. Ja kolmantenasadantena viidentenäkymmenentenä vuonna me teimme laamanilaisten ja Gaadiantonin rosvojen kanssa sopimuksen, jossa jaoimme perintömaamme.
29. Ja laamanilaiset antoivat meille pohjoisenpuoleisen maan aina siihen kapeaan kannakseen asti, joka johti etelänpuoleiseen maahan. Ja me annoimme laamanilaisille koko etelänpuoleisen maan.

3 LUKU

Nefiläiset pysyvät pahuudessaan. Mormon kieltäytyy olemasta heidän sotapäällikkönsä. Hänen vetoomuksensa tuleville sukupolville. Ne kaksitoista tulevat tuomitsemaan Israelin huoneen.

1. Ja tapahtui, että laamanilaiset eivät tulleet uudelleen taistelemaan ennen kuin oli kulunut vielä kymmenen vuotta. Ja katso, minä olin pitänyt kansaani nefiläisiä työssä, huolehtien heidän maistansa ja aseistansa taistelun hetken varalta.
2. Ja tapahtui, että Herra sanoi minulle: Huuda tälle kansalle - Tehkää parannus ja tulkaa minun tyköni, antakaa kastaa itsenne ja rakentakaa minun kirkkoni jälleen, niin te säästytte.
3. Ja minä huusin tälle kansalle, mutta se oli turhaa, eikä se ymmärtänyt, että Herra sen oli säästänyt ja suonut sille tilaisuuden parannuksen tekoon. Ja katso, se paadutti sydämensä Herraa, Jumalaansa, vastaan.
4. Ja tapahtui, että kun tämä kymmenes vuosi oli kulunut, jolloin kaikkiaan oli kolmesataa kuusikymmentä vuotta kulunut Kristuksen tulemisesta, laamanilaisten kuningas lähetti minulle kirjeen, jossa minulle ilmoitettiin, että he jälleen valmistautuivat tullakseen taistelemaan meitä vastaan.
5. Ja tapahtui, että minä käskin kansani kokoontua Autiomaahan erääseen rajaseudulla olevaan kaupunkiin, likelle sitä kapeaa kannasta, joka johti etelänpuoleiseen maahan.
6. Ja sinne me sijoitimme sotajoukkomme pysähdyttääksemme laamanilaisten sotajoukot, niin etteivät ne saisi meidän maitamme valtaansa; niin me teimme linnoituksia suojaksi heitä vastaan koko voimallamme.
7. Ja tapahtui kolmantenasadantena kuudentenakymmenentenä ensimmäisenä vuonna, että laamanilaiset tulivat Autiomaan kaupungin luokse meitä vastaan taistelemaan; ja tapahtui, että me sinä vuonna saatoimme heidät tappiolle, niin että he jälleen palasivat omille maillensa.
8. Ja kolmantenasadantena kuudentenakymmenentenä toisena vuotena he jälleen tulivat taistelemaan. Ja me saatoimme heidät taaskin tappiolle ja kaadoimme suuren joukon heitä, ja heidän kuolleensa heitettiin mereen.
9. Mutta nyt, tämän suuren teon tähden, jonka minun kansani, nefiläiset, olivat tehneet, he alkoivat rehennellä omalla väkevyydellensä ja alkoivat taivaiden edessä vannoa, että he kostaisivat niiden veljiensä veren, jotka heidän vihollisensa olivat surmanneet.
10. Ja he vannoiivat taivaiden sekä Jumalan valtaistuimen kautta, että he lähtisivät taistelemaan vihollisiansa vastaan ja hävittäisivät heidät maan kamaralta.
11. Ja tapahtui, että minä, Mormon, päättävästi kieltäydyin tästä hetkestä lähtien olemasta tämän kansan käskijänä ja johtajana sen pahuuden ja kauhistuksen tähden.
12. Katso, minä olin johtanut sitä, sen pahuudesta huolimatta minä olin monta kertaa johtanut sitä taisteluun ja olin rakastanut sitä sen Jumalan rakkauden mukaisesti, joka oli minussa, kaikesta sydämestäni; ja sieluni minä olin vuodattanut kaiken päivän ajan jatkuvassa rukouksessa sen puolesta; kuitenkin näin tapahtui ilman uskoa sen sydämen kovuuden tähden.
13. Ja kolmesti minä olen sen vapauttanut sen vihollisten käsistä, eikä se ole tehnyt parannusta synneistänsä.
14. Ja kun se oli vannonut kaiken sen kautta, minkä kautta meidän Herramme ja Vapahtajamme Jeesus Kristus oli kieltänyt sitä vannomasta, että se lähtisi vihollisia vastaan taistellakseen ja kostaakseen veljiensä veren, katso, Herran ääni tuli minulle sanoen:
15. Minun on kosto, ja minä olen maksava; ja koska tämä kansa ei tehnyt parannusta sen jälkeen, kun minä olin sen pelastanut, niin katso, se hävitetään maan päältä.
16. Ja tapahtui, että minä lujasti kieltäydyin lähtemästä vihollisiani vastaan; ja minä tein, kuten Herra oli käskenyt minun tehdä ja minä seisoin toimeettomana todistajana julistaakseni maailmalle, mitä näin ja kuulin, Hengen ilmoituksen mukaan, joka oli todistanut tulevista asioista.
17. Sen tähden minä kirjoitan teille, pakanat, sekä sinulle, Israelin huone, jotta te tietäisitte valmistautua palaamaan perintömaahanne, kun työ alkaa;
18. ja katso, kaikille maan äärille minä kirjoitan, teille Israelin kahdelletoista sukukunnalle, jotka ne kaksitoista, jotka Jeesus valitsi opetuslapsiksensa Jerusalemin maassa, tulevat tuomitsemaan teidän tekojenne mukaan.
19. Ja minä kirjoitan myös tämän kansan jäännökselle, jonka myös tuomitsevat ne kaksitoista, jotka Jeesus tässä maassa valitsi; ja heidät tuomitsevat ne toiset kaksitoista, jotka Jeesus valitsi Jerusalemin maassa.
20. Ja nämä asiat Henki ilmoittaa minulle; sen tähden minä teille kaikille kirjoitan. Ja sen tähden minä kirjoitan teille, että tietäisitte, että te kaikki joudutte seisomaan Kristuksen tuomioistuimen edessä, jokainen, joka kuuluu koko Aadamin ihmissukuun; ja te joudutte tuomittaviksi tekojenne perusteella, olivatpa ne hyvät tai pahat;
21. ja myös, että te uskoisitte Jeesuksen Kristuksen evankeliumin, joka tulee olemaan teidän keskellänne, ja että myös juutalaisilla, Herran liitonkansalla, oli hänen lisäksensä, jonka he näkivät ja kuulivat, toinenkin todistaja, että Jeesus, jonka he surmasivat, oli itse Kristus ja totinen Jumala.
22. Ja minä tahtoisin voida taivuttaa kaikki teidät maan ääret tekemään parannuksen ja valmistautumaan Kristuksen tuomioistuimen eteen tulemistä varten.

4 LUKU

Nefiläiset aloittavat koston laamanilaisia vastaan. Nefiläiset eivät pääse enää voitolle. Pyhät aikakirjat otetaan Siimin kukkulasta.

1. Ja nyt tapahtui, että nefiläiset lähtivät kolmantenasadantena kuudentenakymmenentenä kolmantena vuonna sotajoukkoinensa Autiomaasta taistelemaan laamanilaisia vastaan.
2. Ja tapahtui, että nefiläisten sotajoukot karkoitettiin takaisin Autiomaahan ja niiden ollessa vielä väsyksissä hyökkäsi veres laamanilaissotajoukko niiden kimppuun; ja niillä oli kiiwas taistelu, jonka aikana laamanilaiset valtasivat Autiomaan kaupungin, surmasivat paljon nefiläisiä ja ottivat paljon vankeja.
3. Ja loput pakenivat ja liittyivät Teankumin kaupungin asukkaisiin ja Teankumin kaupunki oli merenrannikolla ja se oli myös lähellä Autiomaan kaupunkia.

4. Ja sen tähden, että nefiläisten sotajoukot lähtivät laamanilaisia vastaan, ne alkoivat joutua tappiolle, sillä ellei sitä olisi tapahtunut, eivät laamanilaiset olisi mitään mahtaneet heille.
5. Mutta katso, Jumalan tuomiot yllättävät jumalattomat, ja jumalattomien välityksellä jumalattomia rangaistaan, sillä jumalattomat ne yllyttävät ihmislasten mieliä verenvuodatukseen.
6. Ja tapahtui, että laamanilaiset valmistautuivat hyökkäämään Teankumin kaupunkia vastaan.
7. Ja tapahtui kolmantenasadantena kuudentenkymmenentenä neljäntenä vuonna, että laamanilaiset hyökkäsivät Teankumin kaupunkia vastaan vallatakseen myös Teankumin kaupungin.
8. Ja tapahtui, että nefiläiset löivät heidät takaisin ja pakottivat heidät perääntymään. Ja kun nefiläiset näkivät, että he olivat karkoittaneet laamanilaiset, he jälleen rehentelivät väkävyydellensä; ja he lähtivät liikkeelle oman voimansa tunnossa ja valtasivat takaisin Autiomaan kaupungin.
9. Ja nyt tämä kaikki oli tapahtunut, ja molemmin puolin sekä nefiläisiä että laamanilaisia oli tuhansittain saanut surmansa.
10. Ja tapahtui, että kolmassadas kuudeskymmenes. kuudes vuosi oli mennyt, ja laamanilaiset tulivat jälleen taistelemaan nefiläisiä vastaan, eivätkä nefiläiset vieläkään katuneet sitä pahaa, mitä olivat tehneet, vaan pysyivät jatkuvasti jumalattomuudessaan.
11. Eikä kieli pysty kuvailemaan tai ihminen kirjoittamaan täydellistä kuvausta siitä hirmuisesta verinäytelmästä ja verilöylystä, mikä kansan keskuudessa, sekä nefiläisten että laamanilaisten joukossa, tapahtui; ja jokainen sydän paatui, niin että he yhä nauttivat veren vuodattamisesta.
12. Eikä koskaan ollut niin suurta jumalattomuutta ollut missään Lehin lasten keskuudessa eikä edes koko Israelin huoneen keskuudessa, Herran sanojen mukaisesti, kuin oli tämän kansan keskuudessa.
13. Ja tapahtui, että laamanilaiset valtasivat Autiomaan kaupungin ja näin tapahtui, koska heidän lukumääränsä ylitti nefiläisten lukumäärän.
14. Ja he kulkivat eteenpäin myös Teankumin kaupunkia vastaan ja karkoittivat sen asukkaat ja ottivat paljon vankeja, sekä naisia että lapsia, ja uhrasivat heidät epäjumalilleen.
15. Ja tapahtui, että nefiläiset kolmantenasadantena kuudentenkymmenentenä seitsemäntenä vuonna vihoissansa siitä, että laamanilaiset olivat uhranneet heidän naisiansa ja lapsiansa, hyökkäsivät laamanilaisia vastaan ankaran vihan vallassa ja niin että he jälleen löivät laamanilaiset ja karkoittivat heidät mailtansa.
16. Eivätkä laamanilaiset toistamiseen hyökänneet nefiläisiä vastaan ennen kolmattasadatta seitsemättäkymmentä viidettä vuotta.
17. Ja tänä vuonna he hyökkäsivät nefiläisiä vastaan kaikkine voiminensa eikä heidän lukumääränsä laskettu sen suuruuden tähden.
18. Eivätkä nefiläiset tästä ajasta lähtien saaneet yllätystä laamanilaisista, vaan he joutuivat väistymään heidän tieltänsä kuin kaste auringon tieltä.
19. Ja tapahtui, että laamanilaiset tulivat hyökkäämään Autiomaan kaupunkia vastaan ja Autiomaassa käytiin ylen ankara taistelu, jossa he saattoivat nefiläiset tappiolle.
20. Ja he pakenivat jälleen heidän tieltänsä, ja he tulivat Booaan kaupunkiin; ja siellä he pitivät ylen urheasti puoliansa laamanilaisia vastaan, niin että laamanilaiset eivät saaneet heitä voitetuksi ennen kuin olivat tulleet uudelleen, toisen kerran.
21. Ja kun he olivat tulleet toisen kerran, nefiläiset joutuivat lähtemään pakoon ja kärsimään ylen ankaran tappion; heidän naisiansa ja lapsiansa uhrattiin jälleen epäjumalille.
22. Ja tapahtui, että nefiläiset jälleen pakenivat heitä, ottaen kaikki asukkaat mukaansa sekä kaupungeista että kylistä.
23. Ja kun minä, Mormon, nyt näin, että laamanilaiset olivat saamaisillaan maan haltuunsa, minä sen tähden menin Siimin kukkulalle ja kaivoin maasta kaikki aikakirjat, jotka Amaron oli kätkenyt Herran haltuun.

5 LUKU

Mormon myöntyy jälleen johtamaan nefiläisiä. Laamanilaiset ovat nefiläisiä lukuisimmat. Rikoksia ja verenvuodatusta. Mormon kirjoittaa aikakirjat lyhennettyyn muotoon.

1. Ja tapahtui, että minä menin nefiläisten keskuuteen ja kaduin valaa, jonka olin vannonut, etten enää auttaisi heitä; ja he antoivat minulle jälleen sotajoukkonsa käskettävikseni, sillä he odottivat minun voivan pelastaa heidät heidän kärsimyksistensä.
2. Mutta katso, minä olin ilman toivoa, sillä minä tiesin Herran tuomiot, jotka kohtaisivat heitä, sillä he eivät tehneet parannusta synneistensä, vaan taistelivat henkensä puolesta huutamatta avuksensa sitä Olentoa, joka heidät oli luonut.
3. Ja tapahtui, että laamanilaiset hyökkäsivät meitä vastaan, kun me olimme paenneet Jordanin kaupunkiin, mutta katso, heidät lyötiin takaisin, niin etteivät he sillä kertaa saaneet vallatuksi kaupunkia.
4. Ja tapahtui, että he jälleen hyökkäsivät meitä vastaan, mutta me pidimme kaupungin hallussamme. Ja oli myös muita kaupunkia, joita nefiläiset pitivät hallussansa, ja nämä linnoitukset estivät heitä pääsemästä edessämme olevalle seudulle maamme asukkaita surmaamaan.
5. Mutta tapahtui, että ellemme koonneet turvaan niiden maiden asukkaita, joiden kautta me kuljimme, niin laamanilaiset surmasivat heidät ja polttivat tulella heidän kaupunkinsa ja kylänsä ja keskuspaikkansa; ja niin kului kolmesataa seitsemänkymmentä yhdeksän vuotta.
6. Ja tapahtui, että laamanilaiset kolmantenasadantena kahdeksantenkymmenentenä vuonna jälleen tulivat meitä vastaan taistelemaan, ja me pidimme urheasti puolemme

- heitä vastaan, mutta se oli kaikki turhaa, sillä niin suuri heidän lukumääränsä oli, että he tallasivat nefiläisten joukot jalkainsa alle.
7. Ja tapahtui, että me taaskin käännyimme pakosalle, ja ne, jotka pakenivat nopeammin kuin laamanilaiset pystyivät etenemään, pelastuivat, ja ne, joiden paon nopeus ei ylittänyt laamanilaisten etenemistä, lyötiin maahan ja surmattiin.
 8. Mutta katso, minä, Mormon, en haluaisi raastaa ihmisten sieluja kuvailemalla heille selaista kauhistavaa veristä näytelmää ja verilöylyä, jota minä jouduin katselemaan; mutta tietäen, että nämä asiat totisesti täytyy tehdä tunnetuiksi ja että kaikkien salattujen asioiden täytyy tulla katoilta ilmoitetuiksi -
 9. ja myös, että näiden ihmisten jäännöksen ja myös pakanoiden, joiden Herra on sanonut hajottavan tämän kansan, jolloin sen jäseniä tullaan pitämään heidän keskuudessaan tyhjän arvoisina, täytyy tulla tuntemaan nämä asiat, minä kirjoitan suuresti lyhennellyssä muodossa kuvauksen, uskaltamatta kirjoittaa täydellistä kertomusta näkemästäni sen kiellon tähden, jonka olen saanut, ja myös ettette joutuisi liian suureen murheeseen tämän kansan pahuuden johdosta.
 10. Ja katso, tämän minä nyt puhun heidän jälkeläisillensä sekä pakanoille, jotka huolehtivat Israelin huoneesta, jotka ymmärtävät ja tietävät, mistä heidän siunauksensa tulevat.
 11. Sillä minä tiedän, että sellaiset tulevat suremaan Israelin huoneen onnettomuutta; tämän kansan tuhon takia he tulevat suremaan; sitä he tulevat suremaan, että tämä kansa ei ollut tehnyt parannusta, niin että se olisi päässyt Jeesuksen syliin.
 12. Nämä asiat nyt kirjoitetaan Jaakobin huoneen jäännökselle, ja ne kirjoitetaan tällä tavalla, sillä Jumalalta on tieto, ettei jumalattomuus saata niitä heidän tietoonsa; ja ne on kätkevä Herran haltuun, jotta ne tulisivat ilmi hänen sopivaksi katsomallansa ajalla.
 13. Ja tämä on se käsky, jonka minä olen saanut, ja katso, ne tulevat ilmi Herran käskystä, silloin kun hän viisauttensa hyväksi näkee.
 14. Ja katso, ne tulevat niiden juutalaisten tiedoksi, jotka eivät usko; ja sen takia ne heille ilmoitetaan, että he saivat varmuuden siitä, että Jeesus on Kristus, elävän Jumalan Poika; että Isä voisi Rakkaimpansa kautta toteuttaa suuren ja iankaikkisen aivoituksensa tuomalla juutalaiset eli kaikki Israelin huonetta olevat takaisin heidän perintömaahansa, jonka Herra, heidän Jumalansa, on heille antanut, siten toteuttaen liittonsa;
 15. ja myös, että tämän kansan jälkeläiset täydellisemmin uskoisivat hänen evankeliuminsa, jota pakanat levittävät heidän keskuuteensa, sillä tämä kansa hajotetaan, ja se on muuttuva tummaihoiseksi, saastaiseksi ja laiskaksi kansaksi, inhottavammaksi sitä, mitä konsanaan on meidän keskuudessamme, tai edes laamanilaistenkaan keskuudessa ollut, ja näin sen käy epäuskonsa ja epäjumalanpalveluksensa tähden.
 16. Sillä katso, Herran Henki on jo lakannut kiistelemästä heidän isiensä kanssa, ja nämä ovat ilman Kristusta ja Jumalaa maailmassa; ja he ajelehtivat kuin akanat tuulen kuljetamina.
 17. He olivat kerran kauniskatsantoinen kansa, ja heillä oli Kristus paimenenansa; Isä Jumala heitä johdatti.
 18. Mutta katso, nyt heitä kuljettaa saatana kaikkialle, aivan kuten tuuli lennättelee akanoina tai kuten laiva ajelehtii aalloilla ilman purjeita ja ankkuria, tai ilman mitään, millä sitä ohjata; ja aivan sellainen kuin se on, ovat hekin.
 19. Ja katso, Herra on pidättänyt heidän siunauksensa, jotka he olisivat voineet tässä maassa saada, pakanoille, jotka ottavat maan haltuunsa.
 20. Mutta katso, on tapahtuva, että pakanat karkoittavat ja hajoittavat heidät; ja katso, sen jälkeen kun pakanat ovat heidät karkoittaneet ja hajottaneet, Herra on muistava liiton, jonka hän teki Aabrahamin ja kaiken Israelin huoneen kanssa.
 21. Ja Herra muistaa myös vanhurskaiden rukoukset, jotka heidän puolestaan on rukoiltu.
 22. Ja voi, te pakanat, kuinka silloin voitte muuten kestää Jumalan voimaa, ellette tee parannusta ja käänny pois pahoilta teiltänne?
 23. Ettekö tiedä, että te olette Jumalan käsissä? Ettekö tiedä, että hänellä on kaikki valta ja maa hänen suuresta käskystänsä kääritään kokoon kuin pergamenttikäärö?
 24. Tehkää siis parannus ja nöyrytkää hänen edessään, ettei hän antaisi tuomionsa kohdatta teitä - ettei Jaakobin jälkeläisten jäännös kiertelisi teidän keskuudessanne kuin jalopeura ja repisi teitä kappaleiksi, kenenkään voimatta pelastaa.

6 LUKU

Kumoran kukkula ja sen aikakirjat. Kahden kansakunnan välinen lopullinen taistelu. Laamanilaiset voitokkaita. Kaksikymmentä neljä nefiläistä jää eloon.

1. Ja nyt minä päätän muistiinpanoni kansani, nefiläisten, tuhosta. Ja tapahtui, että me kuljimme edelleen laamanilaisten edellä.
2. Ja minä, Mormon, kirjoitin kirjeen laamanilaisten kuninkaalle ja pyysin häneltä, että hän antaisi meidän koota kansamme Kumoran maahan, erään kukkulan luokse, jonka nimi oli Kumora, missä me voisimme taistella heitä vastaan.
3. Ja tapahtui, että laamanilaisten kuningas suostui siihen, mitä minä pyysin.
4. Ja tapahtui, että me kuljimme Kumoran maahan, ja me pystyimme telttamme Kumoran kukkulan ympärille; ja siinä maassa oli paljon vesistöjä, jokia ja lähteitä; ja täällä me toivoimme pääsevämme laamanilaisista voitolle.
5. Ja kun kolmesataa kahdeksankymmentä neljä vuotta oli kulunut, me olimme saaneet kootuksi Kumoran maahan kaiken, mitä kansastamme oli jäljellä.
6. Ja tapahtui, että me olimme koonneet kaiken kansamme Kumoran maahan yhteen, niin katso, minä, Mormon, aloin tulla vanhaksi; ja tietäen, että odotettavissa oleva taistelu olisi minun kansani viimeinen, ja muistaen, Herralta saamani käskyn, jonka mukaan minun ei ollut lupa antaa isiltämme periytyneiden aikakirjojen, jotka olivat pyhät, joutua laamanilaisten käsiin (sillä laamanilaiset tuhoaisivat ne), minä kirjoitin nämä muistiinpanot Nefin levyistä ja kätkin Kumoran kukkulaan kaikki aikakirjat, jotka Herra oli mi-

- nulle uskonut, paitsi näitä muutamia harvoja levyjä, jotka minä annoin pojalleni Moronille.
7. Ja tapahtui, että minun väkeni vaimoinensa ja lapsinensa näki nyt laamanilaisten sotajoukkojen kulkevan heitä kohti: ja sitä kammottavaa kuoleman pelkoa tuntien, joka täyttää kaikkien Jumalattomien rinnan, he odottivat niiden saapumista.
 8. Ja tapahtui, että ne tulivat meitä vastaan taistelemaan, ja jokaisen mielen täytti kauhu niiden suuren miesluvun tähden.
 9. Ja tapahtui, että ne kävivät väkeni kimppuun miekoin, jousin, nuolin ja kirvein ja kaikenkaltaisain sota-asein.
 10. Ja tapahtui, että minun mieheni kaadettiin maahan, kaikki minun kymmenentuhattani, jotka minulla oli mukani, ja minä kaaduin haavoittuneena heidän keskellensä, mutta minut sivuutettiin ottamatta minua hengiltä.
 11. Ja kun ne olivat päässeet loppuun ja olivat kaataneet maahan kaiken väkeni, ottamatta lukuun kahtakymmentä neljää meikälaista (joiden joukossa oli minun poikani Moroni), me kansamme kuoleman jälkeen eloon jääneinä seuraavana päivänä, laamanilaisten palattua leiriinsä, näimme Kumoran kukkulan laelta maahan kaadettuina ne kymmenentuhatta kansastani, jotka minä olin johtanut taisteluun.
 12. Ja me näimme myös ne kymmenentuhatta kansastani, joita minun poikani Moroni oli johtanut.
 13. Ja katso, Gidgiddonan kymmenentuhatta olivat kaatuneet, ja hän itse heidän keskellensä.
 14. Ja Laama ja hänen kymmenentuhatta miestänsä olivat kaatuneet; ja Gilgal ja hänen kymmenentuhattansa olivat kaatuneet; ja Limha ja hänen kymmenentuhattansa olivat kaatuneet; ja Joonean ja hänen kymmenentuhattansa olivat kaatuneet; ja Kameniha ja Moronihia ja Antionum ja Siblom ja Seem ja Joos ja kunkin kymmenentuhatta miestä olivat kaatuneet.
 15. Ja tapahtui, että oli vielä kymmenen muuta, jotka olivat miekasta saaneet surmansa, ja samoin heidän kunkin kymmenentuhatta miestänsä; koko minun kansani, ottamatta lukuun niitä kahtakymmentä neljää, jotka olivat minun kansani, sekä muutamia, jotka olivat päässeet pakenemaan eteläpuoleisiin maihin, ja muutamia, jotka olivat karanneet laamanilaisten puolelle, oli kaatunut; ja heidän lihansa ja luunsa ja verensä virui maan päällä, niiden jättäminä, jotka heidät surmasivat, maan pinnalle lahoamaan ja hajoamaan ja palaamaan maaemonsa helmaan.
 16. Ja tuska raateli minun sieluni minun kansani kaatuneiden tähden, ja minä huusin:
 17. Voi teitä kaunoisia, kuinka saatoitte poiketa Herran teiltä? Voi teitä kaunoisia, kuinka saatoitte hyljätä sen Jeesuksen, joka seisoi syli avoinna teidät vastaanottaaksensa!
 18. Katso, ellette näin olisi tehneet, te ette olisi kaatuneet. Mutta katso, te olette kaatuneet, ja minä suren teidän tuhoanne.
 19. Voi teitä, te ihanat pojat ja tyttäret, te isät ja äidit, miehet ja vaimot, te kaunoiset, kuinka saatoitte kaatua!
 20. Mutta katso, te olette poissa, eivätkä minun murehtimiseni pysty teitä takaisin tuomaan.
 21. Ja pian tulee päivä, jolloin teidän kuolevaisen olemuksenne on pukeuduttava kuolematomuuteen, ja näiden ruumiiden, jotka nyt parhaillaan lahoavat katoavaisuudessa, on pian muuttuminen katoamattomiksi ruumiiksi; ja sitten teidän täytyy seisoa Kristuksen tuomioistuimen edessä tullaksenne tuomituiksi tekojenne mukaan; ja mikäli te olette vanhurskaat, te tulette autuaiksi kuten isänne, jotka ovat menneet ennen teitä.
 22. Oi, kunpa olisitte tehneet parannuksen, ennen kuin tämä suuri hävitys kohtasi teidät. Mutta katso, te olette poissa, ja Isä, taivaan iankaikkinen Isä, tuntee teidän tilanne; ja hän menettelee teidän suhteenne oikeudenmukaisuutensa ja armonsa mukaisesti.

7 LUKU

Mormon vakuuttaa laamanilaisille, että he ovat Israelin huonetta. Hän neuvoo heitä pelastuksen tielle.

1. Ja katso, nyt minä haluaisin puhua jotakin tämän kansan jäännökselle, joka on säästynyt, siltä varalta, että Jumala antaisi minun sanojeni tavoittaa sen, jotta se saisi kuulla isistänsä; teille minä puhun, te Israelin huoneesta jäljelle jääneet; ja nämä ovat ne sanat, jotka minä puhun:
2. Tietäkää, että te olette Israelin huonetta.
3. Tietäkää, että teidän on tultava parannukseen, sillä muuten ette voi pelastua.
4. Tietäkää, että teidän täytyy laskea sota-aseenne ja heretä iloitsemasta veren vuodattamisesta ja olla enää tarttumatta niihin, ellei Jumala teitä käske.
5. Tietäkää, että teidän täytyy oppia tuntemaan isänne ja tehdä parannus kaikista synneistänne ja pahoista teoistänne ja uskoa Jeesukseen Kristukseen, että hän on Jumalan Poika ja että juutalaiset surmasivat hänet ja että hän Isän voiman kautta jälleen nousi, siten saaden voiton haudasta; ja hänessä on myös kuoleman ota menettänyt voimansa.
6. Ja hän saa aikaan kuolleiden ylösnousemuksen, jonka kautta jokainen joutuu seisomaan hänen tuomioistuimensa edessä.
7. Ja hän on saanut aikaan maailman lunastuksen, jonka kautta se, jonka hän tuomion päivänä syyttömäksi havaitsee, saa asua Jumalan kasvojen edessä hänen valtakunnassansa, veisata loputonta ylistystä yhdessä taivaallisten kuorojen kanssa Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle, jotka ovat yksi Jumala, autuuden tilassa, jolla ei ole loppua.
8. Tehkää siis parannus ja antakaa kastaa itsenne Jeesuksen nimeen ja pitäkää kiinni Kristuksen evankeliumista, joka pannaan teidän eteenne, eikä ainoastaan tässä aikakirjassa, vaan myös siinä aikakirjassa, jonka juutalaiset antavat pakanoille ja joka aikakirja pakanoilta tulee teille.
9. Sillä katso, tämä on sitä varten kirjoitettu, että te sen uskoisitte; ja jos te uskotte sen, te uskotte tämänkin; ja jos te tämän uskotte, te saatte tietää isistänne sekä niistä ihmeellisistä teoista, joita Jumalan voimalla heidän keskuudessaan tehtiin.

10. Ja te saatte myös tietää, että te olette Jaakobin jälkeläisten jäännös; sen tähden teidät luetaan ensimmäisen liiton kansaan kuuluviksi; ja mikäli te uskotte Kristukseen ja tulet- te kastetuiksi, ensin vedellä, sitten tulella ja Pyhällä Hengellä, seuraten Vapahtajamme esimerkkiä, sen käskyn mukaan, jonka hän on meille antanut, teidän on hyvin käyvä tuomion päivänä. Amen.

8 LUKU

Moroni päättää isänsä muistiinpanot. Kumoran verilöylyn jälkeen. Mormon surmansa saaneiden joukossa. Laamanilaiset ja rosvot pitävät maata hallussaan. Mormonin muistiinpanot tulevat ilmaantumaan maan sisästä. Oloja ja vitsauksia aikojen lopulta kuvataan.

1. Katso, minä, Moroni, päätän isäni Mormonin muistiinpanot. Katso, minulla on vain vähän asioita kirjoitettavana, joista asioista olen isältäni saanut käskyn.
2. Ja katso, nyt tapahtui, että laamanilaiset vainosivat sen suuren ja kauhean taistelun jälkeen, joka käytiin Kumoran luona, etelänpuoleiseen maahan paenneita nefiläisiä, kunnes heidät oli kaikki tuhottu.
3. Ja myös minun isäni he tappoivat, ja minä jään yksin kirjoittamaan murheellista kertomusta kansani tuhosta. Mutta katso, he ovat poissa, ja minä täytän isäni käskyn. Ja sitä, tappanevatko minut, en tiedä.
4. Minä siis kirjoitan ja kätken aikakirjat maahan; ja minne minä menen, sillä ei ole väliä.
5. Katso, minun Isäni on tehnyt nämä muistiinpanot, ja hän on kirjoittanut niiden tarkoituksen. Ja katso, minäkin sen kirjoittaisin, jos levyillä olisi kirjoitustani varten tilaa, mutta sitä ei ole; eikä minulla ole metallia, sillä minä olen yksin. Minun isäni ja kaikki minun sukuni ovat taistelussa saaneet surmansa, eikä minulla ole ystäviä eikä paikkaa, kunne mennä ja sitä, kuinka pitkälti Herra minulle elonaikaa suonee, minä en tiedä.
6. Katso, neljäsataa vuotta on kulunut meidän Herramme ja Vapahtajamme tulemisesta.
7. Ja katso, laamanilaiset ovat ajaneet minun kansaani, nefiläisiä, kaupungista kaupunkiin ja seudulta toiselle, niin ettei heitä enää ole; ja suuri on heidän sortumisensa ollut, niin, suuri ja ihmeellinen on minun kansani nefiläisten tuho.
8. Ja katso, Herran käsi on sen tehnyt. Ja katso vielä, laamanilaiset ovat keskenään sodassa; ja kaikkialla tässä maassa jatkuu murha ja verenvuodatus yhtämittaisena, eikä yksikään tiedä, milloin sota loppuu.
9. Mutta katso, nyt minä en enää enempää puhu heistä, sillä maassa ei ole muuta kuin laamanilaisia ja rosvoja.
10. Eikä ole yhtäkään, joka tuntisi totisen Jumalan, ottamatta lukuun niitä Jeesuksen lope- tuslapsia, jotka viipyivät maassa, kunnes kansan jumalattomuus oli niin suuri, että Her- ra ei enää sallinut heidän jäädä kansan tykö; ja sitä, vieläkö he lienevät maassa, ei yksikään tiedä.
11. Mutta katso, minun isäni ja minä olemme nähneet heidät, ja he ovat opettaneet meitä.
12. Ja se, joka saa tämän aikakirjan, eikä tuomitse sitä niiden vajavaisuuksien tähden, mitä siinä on, saa tietää suurempia asioita kuin nämä. Katso, minä olen Moroni, ja jos olisi mahdollista, minä kaiken ilmoittaisin teille.
13. Katso, minä lakkaan puhumasta tästä kansasta. Minä olen Mormonin poika, ja minun isäni oli Nefin jälkeläinen.
14. Ja minä olen sama, joka kätkee tämän aikakirjan Herran haltuun; sen levyillä ei ole mitään arvoa, Herran käskyn tähden. Sillä hän totisesti sanoo, ettei kenenkään pidä saada niitä hyödyn saavuttamiseksi, mutta niillä olevat muistiinpanot ovat suuriarvoiset, ja sitä, joka saattaa ne ilmi, on Herra siunaava.
15. Sillä kenelläkään ei ole voimaa saattaa niitä ilmi, ellei Jumala sitä hänelle anna; sillä Jumala tahtoo, että se tapahtuu katse kiinnitettynä vain hänen kunniaansa ja vanhan ja kauan hajallaan olleen Herran liitonkansan menestykseksi.
16. Ja siunattu olkoon se, joka nämä tuo ilmi, sillä ne tullaan saattamaan pimeydestä val- keuteen Jumalan sanan mukaisesti; ne saatetaan esiin maan sisästä, ja ne tulevat lois- tamaan ulos pimeydestä ja kansan tietoon; ja niin on tapahtuva Jumalan voimasta.
17. Ja jos niissä on virheitä, ne ovat ihmisen tekemiä virheitä. Mutta katso, me emme tiedä yhtäkään virhettä; Jumala kuitenkin tietää kaiken; varokoon siis se, joka tuomitsee, ettei saattaisi itseään alttiiksi helvetin tulelle.
18. Ja se, joka sanoo: Näytä minulle, taikka sinua lyödään - varokoon, ettei käske sellaista, minkä Herra on kieltänyt.
19. Sillä katso, joka äkisti tuomitsee, hänet vuorostaan äkisti tuomitaan, sillä hänen teko- jensa mukainen on hänen palkkansakin oleva; joka siis lyö, häntä Herrakin lyö.
20. Katsokaa, mitä kirjoitus sanoo - ihmisen ei pidä lyödä, eikä hänen pidä tuomita; sillä tuomio on minun, sanoo Herra, ja kosto on myös minun, ja minä olen maksava takaisin.
21. Ja joka huokuu vihaa ja uhmaa Herran työtä ja Herran liitonkansaa vastaan, joka on Israelin huonetta, ja sanoo: Tuhotkaamme Herran työ, eikä Herra ole muistava lupaus- tansa, jonka hän on antanut Israelin huoneelle - on vaarassa joutua maahan hakatuksi ja tuleen heitetyksi;
22. Sillä Herran iankaikkiset tarkoitukset kulkevat kulkuaan, kunnes kaikki hänen lupauk- sensa ovat täytetyt.
23. Tutkikaa Jesajan profetioita. Katso, minä en voi niitä kirjoittaa. Katso, minä sanon teille, että ne pyhät, jotka ovat pitäneet tätä maata hallussaan, huutavat - tomusta he huuta- vat Herralle; ja niin totta kuin Herra elää, hän on muistava liiton, jonka hän on tehnyt heidän kanssaan.
24. Ja hän tietää heidän rukouksensa, että ne olivat heidän veljiensä puolesta. Ja hän tietää heidän uskonsa, sillä hänen nimessään he saattoivat siirtää vuoria; ja hänen nimessään he voivat saada maan järjsemään; ja hänen sanansa voimalla he saivat vankilat sortu- maan maahan; eipä edes tulinen pätsi tainnut heitä vahingoittaa: eivät vilupedot eivät- kä myrkylliset käärmeet hänen sanansa voiman tähden.
25. Ja katso, heidän rukouksensa olivat myös hänen puolestaan, jonka Herra sallisi nämä asiat ilmoittaa.

26. Eikä kenenkään tarvitse sanoa, etteivät ne tule tietoon, sillä ne varmasti tulevat, sillä Herra on sen sanonut; sillä maan sisästä ne tulevat, Herran käden kautta, eikä kukaan voi sitä estää; ja ne tulevat päivänä, jolloin sanotaan, että ihmeiden aika on ohi; ja se tapahtuu, ikäänkuin joku puhuisi kuolleista.
27. Ja se tapahtuu päivänä, jolloin pyhien veri huutaa Herran puoleen salaliittojen ja pimeyden töiden tähden.
28. Se tapahtuu päivänä, jolloin Jumalan voima kielletään ja kirkot tulevat häväistyiksi ja niiden jäsenet sydämiltään ylpeiksi; päivänä, jolloin kirkkojen johtajat sekä opettajat käyvät sydämiltään ylpeiksi, vieläpä kadehtien niitä, jotka heidän kirkkoihinsa kuuluvat.
29. Se on tapahtuva päivänä, jolloin saadaan kuulla tulista, myrskyistä ja savupilvistä vieraisissa maissa;
30. ja myös saadaan kuulla sotien melskettä, sanomia sodista ja maanjäristyksistä monin paikoin.
31. Se tapahtuu päivänä jolloin maan päällä on suurta saastaisuutta; on murhia, rosvousta, valhetta, petosta ja haureutta ja kaikenkaltaisia kauhistuksia; jolloin monet sanovat: Tee tätä, tai: Tee tuota, eikä sillä ole väliä, sillä Herra on puolustava sellaisia viimeisenä päivänä. Mutta voi sellaisia, sillä he ovat täynnä katkeruuden sappea ja vääryyden siiteissä.
32. Se tapahtuu päivänä, jolloin syntyy kirkkoja, jotka sanovat: Tulkaa minun tyköni, niin teidän syntinne annetaan teille teidän rahojanne vastaan anteeksi.
33. Voi teitä syntisiä ja nurjia ja niskureita, miksi olette perustaneet itsellenne kirkkoja hyötyäkseen? Miksi olette muuttaneet Jumalan pyhää sanaa, että saattaisitte tuomion sielullenne? Katso, tarkatkaa Jumalan ilmoituksia, sillä katso, sinä päivänä tulee aika, jolloin kaiken tämän täytyy toteutua.
34. Katso, Herra on näyttänyt minulle suuria ja ihmeellisiä asioita siitä, mikä ennen pitkää on tuleva, sinä päivänä, jolloin nämä teille ilmoitetaan.
35. Katso, minä puhun teille, ikään kuin te olisitte läsnä, vaikka te ette ole. Mutta katso, Jeesus Kristus on näyttänyt teidät minulle, ja minä tiedän teidän tekonne.
36. Ja minä tiedän, että te vaellatte sydämenne ylpeydessä; ja on vain muutamia harvoja, jotka eivät sydämensä ylpeydessä ylennä itseänsä, käyttäen ylen hienoja vaatteita, kadehtien, riidellen, pahaa suoden ja vainoten ja kaikenkaltaista vääryyttä tehden; ja teidän kirkkonne, joka ainoa, ovat saastuneet teidän sydämenne ylpeyden tähden.
37. Sillä katso, te rakastatte rahaa ja tavaraanne ja hienoja vaatteitanne ja kirkkojenne koristuksia enemmän kuin te rakastatte köyhiä ja puutteessa olevia, sairaita ja ahdistuksessa olevia.
38. Voi teitä saastaisia, ulkokullattuja, opettajia, jotka myytte itsenne siitä, mikä turmelee, miksi olette häväisseet Jumalan pyhän kirkon? Miksi häpeätte ottaa Kristuksen nimen päällenne? Miksi ette ajattele, että suurempiarvoinen on loputon autuus kuin kurjuus, joka ei koskaan pääty - maailman kiitoksenko tähden?
39. Miksi kaunistatte itsenne sellaisella, jossa ei elämää ole, ja kuitenkin annatte nälkäisten, tarvitsevien, alastomien, sairaiden ja kärsivien kulkea ohitsenne, heitä huomaamatta?
40. Miksi te suunnittelette salaisia kauhistuksianne voittoa tavoitellen ja saatatte leskiä valittamaan Herran edessä ja myös orpoja murehtimaan Herran edessä sekä heidän isiensä ja miestensä veren huutamaan Herralle maasta kosta päällenne?
41. Katso, koston miekka riippuu teidän yllänne; ja pian tulee aika, että hän kosta teille pyhien veren, sillä hän ei ole enää kauemmin kärsivä heidän huutojansa.

9 LUKU

Moronin puhe epäuskoisille. Hänen todistuksensa Kristuksesta. Nefiläisten kirjoituksen tiedetään olevan uudistettua egyptiläistä.

1. Ja nyt minä puhun myös niistä, jotka eivät usko Kristukseen.
2. Katso, luuletteko uskovanne rangaistuksen päivänä - katso, kun Herra tulee, sinä suurena päivänä, jolloin maa kääritään kokoon kuin pergamenttikäärö ja elementit sulavat hehkuvassa kuumuudessa, sinä suurena päivänä, jolloin teidät viedään Jumalan Karitsan eteen - sanotteko silloin, ettei Jumalaa ole?
3. Kieltänettekö silloin enää Kristusta, tai taidatteko katsella Jumalan Karitsaa? Luuletteko voivanne olla hänen tykönänsä syyllisyytenne tuntien? Luuletteko voivanne autuaina asustaa tuon pyhän Olennon luona, kun sieluanne piinaa syyllisyydentunto siitä, että alati olette rikkoneet hänen lakejaan vastaan.
4. Katso, minä sanon teille, että te olisitte onnettomammat asuessanne pyhän ja vanhurskaan Jumalan tykönä, tuntiessanne saastaisuutenne hänen edessään, kuin jos asuisitte tuomittujen sielujen kanssa helvetissä.
5. Sillä katso, kun teidät saatetaan näkemään alastomuutenne Jumalan edessä sekä Jumalan kunnia ja Jeesuksen Kristuksen pyhyys, teissä syttyy sammumattoman tulen liekki.
6. Oi siis te epäuskoiset, kääntykää Herran tykö; huutakaa voimallisesti Isää Jeesuksen nimessä, jotta teidät kenties havaittaisiin tahrattomiksi, puhtaiksi, virheettomiksi ja valkeiksi, Karitsan veressä puhdistetuiksi, sinä suurena ja viimeisenä päivänä.
7. Ja vielä minä puhun teille, jotka kiellätte Jumalan ilmoitukset ja jotka sanotte, että niiden aika on ohitse, ettei ilmestyksiä ole, eikä profetioita eikä lahjoja, ei terveeksitekemistä, kielillä puhumista eikä kielten selittämistä;
8. katso, minä sanon teille, se joka nämä kieltää, ei tunne Kristuksen evankeliumia; hän ei ole lukenut kirjoituksia, ja jos on, hän ei niitä ymmärrä.
9. Sillä emmekö me lue, että Jumala on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti ja ettei hänessä ole muuttuvaista eikä muuttumisen varjoakaan?
10. Ja jos nyt olette mielessänne keksineet itsellenne jumalan, joka muuttuu ja jossa on muuttumisen varjoa, silloin olette mielessänne keksineet itsellenne jumalan, joka ei ole ihmeiden Jumala.

11. Mutta katso, minä näytän teille ihmeiden Jumalan, Aabrahamin Jumalan ja Iisakin Jumalan ja Jaakobin Jumalan; ja hän on se sama Jumala, joka on luonut taivaat ja maan ja kaiken, mitä niissä on.
12. Katso, hän loi Aadamin, ja Aadamin kautta tuli ihmisen lankeemus. Ja ihmisen lankeemuksen tähden tuli Jeesus Kristus, Isä ja Poika; ja Jeesuksen Kristuksen tähden tuli ihmisen lunastus.
13. Ja ihmisen lunastuksen tähden, joka tuli Jeesuksen Kristuksen kautta kukin on saatettu takaisin Herran kasvojen eteen; tämä on se, jossa kaikki ihmiset ovat lunastetut, sillä Kristuksen kuolema saa aikaan ylösnousemuksen, joka saa aikaan lunastuksen loputtomasta unesta, mistä unesta kaikki ihmiset herätetään Jumalan voimasta, kun pasuuna soi; ja he astuvat esiin, sekä pienet että suuret, ja kaikki joutuvat hänen tuomioistuintensa eteen lunastettuina ja päästettyinä tästä iankaikkisesta kuoleman kahleesta, mikä kuolema on ajallinen kuolema.
14. Ja sitten Pyhän tuomio kohtaa heidät; ja sitten koittaa hetki, jolloin se, joka on saastainen, on jäävä saastaiseksi; ja se, joka on vanhurskas, on jäävä vanhurskaaksi; se, joka on autuas, on jäävä autuaaksi; ja se, joka on onneton, on jäävä onnettomaksi.
15. Ja nyt, te kaikki, jotka olette mielessänne keksineet itsellenne Jumalan, joka ei taida ihmeitä tehdä, teiltä minä haluaisin kysyä, onko tämä kaikki mennyttä, mistä minä olen puhunut? Onko loppu vielä tullut? Katso, minä sanon teille: Ei; eikä Jumala ole lakannut olemasta Ihmeiden Jumala.
16. Katso, eikö se, mitä Jumala on tehnyt, ole ihmeellistä meidän silmissämme? Ja kuka taitaa käsittää Jumalan Ihmeellisiä tekoja?
17. Kuka voi sanoa, ettei se, että hän sanallaan loi taivaan ja maan, ollut ihme; ja että hän sanansa voimalla loi ihmisen maan tomusta; ja että ihmeitä on tapahtunut hänen sanansa voimalla?
18. Ja kuka voi sanoa, ettei Jeesus Kristus tehnyt monia voimallisia ihmetekoja? ja monia voimallisia ihmetekoja tapahtui myös apostolien kätten kautta.
19. Ja jos ihmeitä tapahtui silloin, niin miksi Jumala on lakannut olemasta ihmeiden Jumala ja kuitenkin on muuttumaton Olento? Ja katso, minä sanon teille: hän ei muutu; jos hän muuttuisi, hän lakkaisi olemasta Jumala; eikä hän lakkaa olemasta Jumala, vaan on ihmeiden Jumala.
20. Ja syy siihen, miksi hän lakkaa tekemästä ihmeitä ihmislasten keskuudessa, on se, että he sortuvat epäuskoon ja poikkeavat oikealta tieltä eivätkä tunne Jumalaa, johon heidän tulisi turvata.
21. Katso, minä sanon teille, että jos joku uskoo Kristukseen, ollenkaan epäilemättä, mitä tahansa hän anoneekin Isältä Kristuksen nimessä, se hänelle annetaan; ja tämä lupaus koskee kaikkia aina maailman ääriin saakka.
22. Sillä katso, näin sanoi Jeesus Kristus, Jumalan Poika, opetuslapsillensa, joiden oli määrä jäädä, ja kaikillekin opetuslapsillensa, kansanjoukon kuullen: Menkää kaikkeen maailmaan ja julistakaa evankeliumia jokaiselle luodulle;
23. ja joka uskoo ja kastetaan, se pelastuu, mutta joka ei usko, se tuomitaan kadotukseen;
24. ja nämä merkit seuraavat niitä, jotka uskovat - minun nimessäni he ajavat ulos riivajia; he puhuvat uusilla kielillä; he nostavat käsin käärmeitä, ja jos he juovat jotakin kuolettavaa, ei se heitä vahingoita; he panevat kätensä sairasten päälle, ja ne tulevat terveiksi;
25. ja jokaiselle, joka uskoo minun nimeeni, ollenkaan epäilemättä, minä vahvistan kaikki sanani, aina maailman ääriin saakka.
26. Ja nyt, katso, kuka taitaa vastustaa Herran tekoja? Kuka taitaa hänen puheitaan kieltää? Kuka voi nousta Herran kaikkivoipaa valtaa vastaan? Kuka voi halveksia Herran tekoja? Kuka voi halveksia Kristuksen lapsia? Katsokaa kaikki te, jotka olette Herran tekojen halveksijoita, sillä te saatte ihmetellä ja hukkaa.
27. Sen tähden älkää halveksiko älkääkään ihmetelkö, vaan kuulkaa Herran sanoja ja anokaa Isältä Jeesuksen nimessä, minkä tarpeessa lienettekin. Älkää epäilkö, vaan uskokaa ja nouskaa, kuten entisinä aikoina, ja tulkaa Herran tykö kaikesta sydämestänne ja ahke-roiakaa hänen edessään pelolla ja vavistuksella, että pelastuisitte.
28. Olkaa ymmärtäväiset koetusaikanne päivinä, puhdistautukaa kaikesta saastaisuudesta, älkää anoko mitään kuluttaaksenne sen himoissanne, vaan anokaa järkkymättömän vakaasti, ettette millekään kiusaukselle antaisi myöten, vaan palvelisitte totista ja elävää Jumalaa.
29. Katsokaa, ettette kelvottomasti ota kastetta, katsokaa, ettette kelvottomasti nauti Kristuksen sakramenttia, vaan katsokaa, että kaiken teette kelvollisesti ja teette sen Jeesuksen Kristuksen, elävän Jumalan Pojan nimessä; ja jos näin teette ja vahvana pysytte loppuun asti, teitä ei suinkaan karkoiteta pois.
30. Katso, minä puhun teille, ikään kuin minä puhuisin kuolleissa olevana, sillä minä tiedän, että te kuulette minun sanani.
31. Älkää tuomitko minua minun vajavaisuuteni tähden, älkääkään minun isääni hänen vajavaisuutensa tähden, älkääkään niitä, jotka ovat ennen häntä kirjoittaneet, vaan kiittäkään ennemminkin Jumalaa, että hän on ilmoittanut teille meidän vajavaisuutemme, jotta te oppisitte olemaan ymmärtäväisempiä kuin me olemme olleet.
32. Ja nyt katso, me olemme kirjoittaneet nämä muistiinpanot tietojemme mukaan, kirjoitusmerkein, joita meidän keskuudessamme sanotaan uudistetuiksi egyptiläisiksi, koska ne ovat meillä periytyneet ja muuttuneet meidän kielenlaatumme mukaisesti.
33. Ja jos meidän levymme olisivat olleet kyllin suuret, me olisimme kirjoittaneet hebreaksi, mutta myös hebrean on meillä muuttunut toisenlaiseksi; ja jos me olisimme voineet kirjoittaa hebreaksi, niin katso, te ette olisi tavanneet muistiinpanoistamme vajavaisuuksia.
34. Mutta Herra tietää, mitä me olemme kirjoittaneet, sekä ettei mikään muu kansa osaa meidän kieltämme; sen tähden hän on valmistanut keinoja sen tulkitsemiseksi.
35. Ja nämä asiat on kirjoitettu, jotta me saisimme vaattemme puhdistetuiksi veljimme verestä, jotka ovat sortuneet epäuskoon.

36. Ja katso, se, mitä me olemme halanneet veljiemme suhteen, että he jälleen oppisivat tuntemaan Kristuksen, on kaikkien tässä maassa asuneiden pyhien rukousten mukaista.
37. Ja Herra Jeesus Kristus suokoon, että heidän rukouksensa saisivat vastauksen heidän uskonsa mukaan; ja Isä Jumala muistakoon liiton, jonka hän on tehnyt Israelin huoneen kanssa; ja hän siunatkoon heitä iankaikkisesti, uskon kautta Jeesuksen Kristuksen nimeen. Amen.